

πτώση

πτώση, η, ουσ. [*<αρχ. πτώσις <πίπτω>*], η πτώση·

- *μέχρι τελικής πτώσεως*, μέχρι να με εγκαταλείψουν οι δυνάμεις μου, μέχρι το τέλος: «θα τον κυνηγήσω μέχρι τελικής πτώσεως». Από την ορολογία της πάλης και της πυγμαχίας, που δηλώνει πως ο αγώνας θα είναι νοκάουτ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας